

متن پرسش

با سلام و احترام: بنده ارشد الهیات دارم، از زمان دبیرستان، ارتباط بنده با قرآن شکل گرفت، با قرایت و ترجمه و بعد از دانشگاه، تفسیر و تدبیر و تعمق در قرآن، بشکلی که در طی این سالها کمتر روزی بوده که سر سفره قرآن به شکلهای مختلف نباشم و تا جایی که فهم و توانم اقتضا داشته همراه با عمل بوده. اما مدت ۳ سال است، بطور کامل از اصل قرآن فاصله گرفتم. هرچه تلاش کردم، که بتوانم روزی حداقل یک آیه بخوانم، تلاشم به نتیجه نرسیده، کانه همه آیات تکراری بی معنا دارند. این دوری یک حس درونی است، چیزی من را پس میزند. البته مطالعات کتابهای با محتوای معنوی دارم، که محتوا برایم تازگی داشته باشد، ولی همچنان با خود قرآن نتوانستم ارتباط بگیرم. علت این امر چیست؟ و چگونه باید درست شود؟ ضمن اینکه در زندگی نامه بزرگان، میخوانیم، برنامه واجب هر روز تلاوت قرآن بوده. و سفارش ارتباط با خود قرآن زیاد بوده، منهای مراجعه به تفاسیر یا کتب مرتبط.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال آنچه از طریق قرآن برای ما پیش می‌آید، درک مسائل اصلی عالم وجود و ابعاد وجودی خودمان است تا متوجه شویم چگونه نزد خود و در جهان حاضر گردیم. و در این مورد تفسیر «المیزان» به عنوان راهی جهت تدبّر در قرآن، کمک فراوانی به انسان می‌کند. پیشنهاد می‌شود قبل از رجوع به آن تفسیر، سری به جزوه «جایگاه تفسیر المیزان و روش استفاده از آن» <https://lobolmizan.ir/leaflet/۱۸۲?mark=%D۸%A۷%D۹%۸۴%D۹%۸۵%DB%۸C%D۸%A۷%D۹%۸۶> بزنید. موفق باشید